

"Pėsčiųjų tilto per Neries upę, nuo Vingio parko iki Lietuvos parodų ir kongresų centro "Litexpo" teritorijos, Vilniuje, architektūrinio projekto konkursas"

Aiškinamasis raštas

Projekto devizas:

"UŽVINGIO SALOS TILTAS"

Turinys

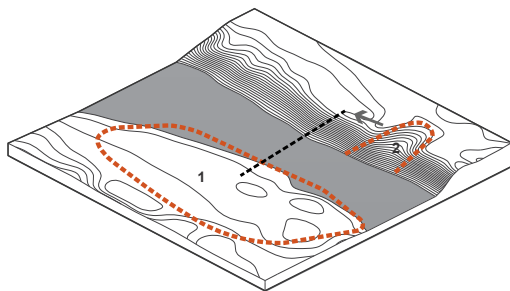
<i>Idėja</i>	3
<i>Urbanistiniai sprendiniai</i>	4
<i>Kraštovaizdžio sprendiniai</i>	5
<i>Architektūriniai sprendimai</i>	7
<i>Elementai</i>	8
<i>Tilto konstrukcijų sprendiniai</i>	9

Idėja

Užvingio salos tiltas su išsišakojančiais takais bei panoraminėmis terasomis upės centre. Lengva linijinė tilto forma minimaliai prisiliečia prie Vingio bei Salos parkų krantų ir tolygiai išplatėja upės centre.

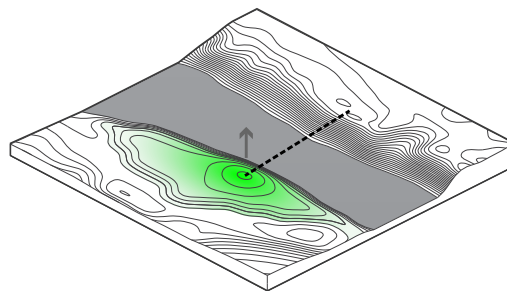
Erdvinio scenarijaus kulminacija - sėdimosios tilto terasos tūris, iš barjero tilto pradžioje tolygiai virstantis ergonomiška terasa prisėsti ar prigulti panoraminei Neries slėnio patirčiai.

Užvingio salos parkas kartu su ją pabrėžiančiu tiltu ansambliškai formuojami kaip vieša erdvė bei miesto ženklas - ansamblis.

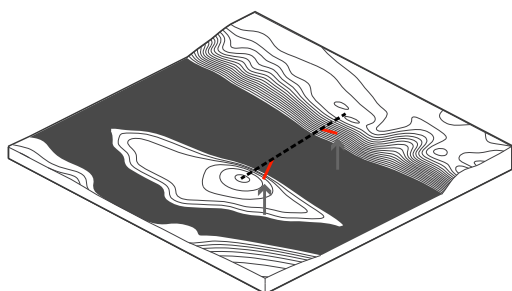
1. TILTO LOKACIJA

1. Artikuluojama istorinė Užvingio Sala - tilto ašis jos epicentre.
2. Išsaugoma natūrali raguva - ašis atitraukiama 50 m.

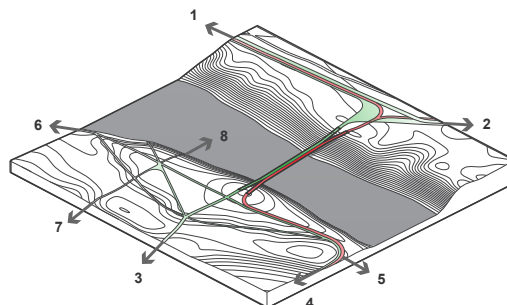
2. RELJEFO PAKĖLIMAS

Reljefo taškinis pakėlimas salos epicentre harmoningai integruoja tilto prieigas.

3. TILTO ATRAMOS VIRŠ POTVYNIO ATLITUDĖS

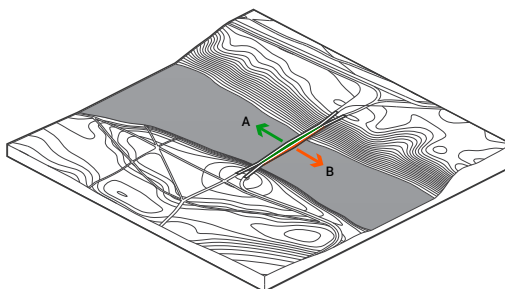
Tilto atraminių dalių aukštis parinktas atsižvelgiant į aukščiausio vandens lygio (1% tikimybė) horizontą - alt. 89,2 m.

4. JUNGTYŠ - IŠSIŠAKOJUSI SANKRYŽA - PARKAS

1. Vingio parkas / estrada
2. Svananorių prospektas / Velga
3. Litexpo
4. Tranzitinis kelias į Lazdynus
5. Paupys link Lazdynų miško
6. Paupys link Žvėryno
7. Link LITEXPO terasos
8. Link prieplaukos

— Takai pėstiesiems
— Takai dviratininkams

5. TILTO PANORAMINĖS TERASOS

Projektuojamos sustojimo erdvės:

- A - Sėdimoji terasa pėstiesiems su vaizdu į aukštupio panoramą.
- B - Sustojimo terasa dviratininkams orientuota į žemupio panoramą.

Urbanistiniai sprendiniai:

Užvingio salos tiltas tai **jungtis** (pėsčiųjų ir dviratininkų sankryža) ir **vieta** (salos parkas su istorine tapatybe bei tiltas su panoramine tilto terasa) viename.

Tilto ir salos parko kompozicija tai naujas ansambliskas Vilniaus miesto ženklis susidedantis iš dviejų sandų:

- Tilto su panoramine vieša erdve, leidžiančia pailsėti tarpinėje distancijoje tarp Lazdynų bei Vingio parko epicentro, bei pasigrožėti Neries slėnio panoramomis;
- Užvingio salos bei buvusios vagos parko, reministuojančio istorinę vietos tapatybę bei svarbioje sankryžoje formuojančio lokalaus centro žalią rekreacinę erdvę aktyviam naudojimui.

Tilto prieigų išdvišakėjimas – tilto forma urbanistiškai padrėžia abiejų tilto pusių sankryžų pagrindines kryptis: Dešiniajame krante takų link Lazdynų (1) ir link Litekso (2), kairiajame krante – link Velgos bei Savanorių pr. (3) ir link Estrados bei Vingio parko epicentro (4).

Tilto ašis Vingio pakre komponuojama Čiurlionio gatvės linkyje, 50 metrų patraukta į šiaurę nuo esamos raguvos, taip išsaugant natūralų raguvos kraštovaizdį. Kitame krante ašis komponuojama buv. Užvingio salos epicentre - tolygiu atstumu nuo dviejų jungties tęsinių – servituto vedančio link Laisvės pr. ir Lazdynų (1) bei link Šaltrūnų g. atkarpos artimiausiu keliu vedančios tiesiai link Litekso prieigų (2).

Sala sankryža ir lokalus parkas. Tilto prieigose saloje susikerta Neries pakrantės takas (Lazdynų Miškas – Karoliniškių draustinis - Žvėrynas - Urbanistinė Dešiniojo Kranto kalva) bei takas tarp Litekso ir Vingio pako (Lazdynai - Litekso - Vingio parkas - Istorinis Centras). Salos teritorija takais sudalinama tokiu būdu, kad būtų patogiai pasiekama nuo visų lokalių esamų ir numatomų takų-kelių dešiniajame krante. Sankryžos ir takų tinklo dėka užtikrinamas tiek bendramiestinis tiek, lokalus naujai kuriamos erdvės lankomumas. Tilto prieigų organizavimas atsižvelgia bei skatina galimą pėsčiųjų ir dviratininkų takų plėtrą Neries dešinėje krantinėje.

Salos teritorijos takų sistema geometriškai tiesėmis sudalina salos teritoriją. Tilto ašis atsišalina į salos epicentrą ir išsišakoja į eilę naujai formuojamo parko takų:

- tranzitiniai pėsčiųjų srautai link Lazdynų keliauja posūkiu link servituto tarp gyvenamųjų sklypų bei toliau keliauja nauju dviračių ir pėsčiųjų taku link Lazdynų;
- centrinė beveik statmena krantui atšaka skirta pėsčiųjų srautui ir veda trumpiausiu keliu link Litekso teritorijos dab. Šaltrūnų gatvės atkarpa;
- iš Litekso teritorijos epicentro (terasos) terasos siūlomas naujas lokalus takas esama gatve link prie salos komponuojamos prieplaukos;
- Salos šiaurinėje dalyje siūlomas lokalus takas pasibaigiantis apžvalgine aikšte krantinėje link Jėzuitų rūmų komplekso Vingio parke;
- salos centrine išilgine kompozicine ašimi paraleliai upei eina Neries pakrantės takas, su jungiantis visu kitus salos takus;
- ties buv. vagos pieva komponuojamas salos buv. krantą išlenkta kreive artikuliuojantis takas.

Sala kartu su buv. vagos pieva formuojama kaip Litekso bei aplinkinių vystomų urbanizuojamų teritorijų pagrindinė lokali žalia erdvė prie upės, skirta aktyviam naudojimui bei respektuojanti gamtinę bei istorinę šios vietos charakterį.

Vingio parko tilto prieigų skveras kairiajame krante formuojamas trikampio formos, kurio ašys atkartoja Čiurlionio gatvės ašis ir tolygiai išsiskleidžia link jos, bei tolygiai srautus surenka ties tilto atrama – siauriausioje skvero dalyje. Jame išsiskirsto dviratininkų ir pėsčiųjų srautai į dvi

pagrindines (3)(4) ir vieną lokalią parko (link S.Konarskio g. požeminės perėjos) kryptis.

Papildomas takas Vingio parke – siūlomas takas skersiniu ryšiu sujungianti tiltą su takais link požeminės perėjos ties S.Konarskio g. Taip pat siūlomas papildomas takas sankryžoje ties Geležinio Vilko g, bei takas 4 Vingio terasos atbrailos bei M.K.Čiurlionio g. sankirtoje. Šių takų pagalba atsirastų galimybė sujungti pagrindinius Vingio parko bei jo prieigų takus į tolygaus judėjimo žiedu bendraparkinę sistemą.

Judėjimo modelis Čiurlionio g. – siūloma nuraminto eismo gatvė (M.K.Čiurlionio g. Vingio parke ties tiltu ir ties Velga). Ties Velgos teritorijos liestine siūloma plati parko prieigų promenada su kavinėmis ir kita vieša infrastruktūra. Promenada ties G.Vilko g. baigtusi aikšte bei požemine perėja vedančia link Savanorių pr. Atsižvelgiama į tai, kad į Velgos teritorijos epicentrą planuojamas viadukas virš G. Vilko g. iš Gerosios Vilties g., kuriuo kartu galėtų nepertraukiamai judėti dviračių bei pėsčiųjų strautas, o vėliau link Vingio parko prieigų aištės bei promenados. Mašinos, dviračiai ir žmonės M.K.Čiurlionio g. judėtų ryškiai neatskiriant judėjimo trajektorijų, ribojant greitį bei nustatant pėsčiųjų prioritetą („woonerf“ tipo gatvė).

Tilto lokacija pasirinkta taip pat įvertinus esamų sklypų ribas - jų nepažeidžia. Tiltu bei prieigų idėjos realizavimui nereikėtų keisti galiojančių teritorijų planavimo dokumentų.

Kraštovaizdžio sprendiniai

Tilto pozicionavimas, kraštovaizdžio ir parkinių žaliųjų erdvių formavimas siūlomas atsižvelgiant ir pabrėžiant upės slėnio terasų ir pakrančių gamtinio karkaso struktūras.

Tilto ašis pasirenkama siekiant išsaugoti bei pabrėžti esamas gamtine vertybes nagrinėjamoje teritorijoje:

- Vingio parko pusėje prie vandenvietės esančią natūralią Raguvos teritoriją;
- Litekso pusėje randamą Užvingio salos bei natūraliai užseklėjusios buv. protakos vagos (dab. pievos) teritoriją;
- Nekeičiant Neries pakrančių charakteringo skrespjūvio;
- Tiltas statmenas krantams, optimalių gabaritų, minimaliai prisiliečiantis prie esamo kraštovaizdžio.

Raguva išsaugojama atitraukiant tilto ašį apie 50 metrų šiauriau nuo jos. Šiuo veiksmu išsaugomas natūralus vandens ryšys 4 Vingio parko terasoje su upės vaga bei tausoja savaiminių vandens srautų nutekėjimo esama (istorinė) raguva situacija.

Raguvos erdve taip pat galima charakteringai organizuoti pėsčiųjų patekimą link žemutinės pakrantės terasos, užtikrinant svarbų ryšį kaimynystėje bei nekeičiant esamo reljefo.

Ši Raguva aiškiai vaizduojama 1770 m, 1794 m. ir vėlesniuose Užvingio (dab. Vingio parko) teritorijos planuose, bei yra vertinga natūralios raguvėtos Vingio parko pakrantės gamtinio karkaso dalis.

Užvingio Sala ir buv. Vaga (prataka) siūlomi darniai performuoti naują lokalų tilto prieigų parką, komponuojamą iš abiejų charakteringų gamtinių sandų, pabrėžiant salos perimetrą nauja medžių ir takų formuojama parko erdve bei atnaujintu reljefu; taip pat formuojant buvusios vagos pievos atvirą upei erdvę - iš esmės nekeičiant esamos buv. vagos topografijos.

Užvingio salos sprendiniai

Sala ir prataka – upės dalis pastebimos Vingio parko apylinkių brėžiniuose nuo XVIII a. iki XX a. pradžios:

- 1770 m. Jėzuitų valdų Užvingyje planas (aut. Juozapas Kirkilas);
- 1794 m. - Vingio dvaro žemių ir tvarkymo projekto planas (aut. Trakų Vaivadijos matininkas M. Bobrovičius);
- 1799 m. Juozapato (Užvingio dvaro dalis) slėnio Užvingyje planas (aut. Jonas Gečevičius);
- 1870 m. Vingio (Zakret) fermos planas.

Sala kaip kranto dalis pradedama vaizduoti nuo XXa pradžios:

- 1911 m. Imperatoriškojo Vingio dvaro planas - sala vaizduojama kaip kranto dalis;
- 1928 m. Užvingio valdos, priklausiusios Vilniaus Stepono Batoros universitetui, planas;
- 1938 m. Vilniaus miesto topografiniame plane sala aiškiai kranto dalis;

Salos teritorija artikuliuojama išsaugant ir pabrėžiant jos ribas, iš dalies performuojant reljefą, apželdinant, bei jos epicentre darniai įkomponuojant naujo pėsčiųjų tilto prieigas.

Reljefo tašknis pakėlimas salos epicentre leidžia harmoningai integruoti tilto prieigas į salos parko kraštovaizdį, nepakeičiant jos visumos suvokimo, naujai atrikuluoti salos-parko erdvę, bei apsaugoti kuriamą parko infrastruktūrą nuo didesnių potvynių. Salos epicentre ties tilto atrama reljefas pakeliamas apie +5.5 m nuo esamo paviršiaus. Kartu tolygiai performuojamas terenas visoje salos teritorijoje nuo pakeltos dalies epicentre link iš esmės nekeičiamo salos perimetro žemės lygio.

Salos parko takai kompoziciškai pabrėžia salos formą bei suriša ją judėjimui su aplinkinio užstatymo, pakrantės tako bei tilto jos epicentre ašimis. Dvi takų perspektyvos baigiasi ties upe - ties vienu siūloma prieplauka, ties kita akcentuojama Jėzuitų komplekso apžvalgos vieta.

Protakos (vagos) erdvės sprendiniai

Artikuliuojama buv. vagos erdvė jos krantus pabrėžiant medžiais, reljefu, bei salos perimetro taku, išlaikant ir vystant joje natūraliai susiformavusią pievą.

Natūralus pievos charakteris siūlomas išlaikyti. Buvusi vagos trasa (prataka), kuri formavo kairįjį buv. Užvingio Salos krantą bei skyrė salą nuo kranto sunyko natūraliai dėl savaiminio vandens judėjimo.

Universali žalia atvira erdvė buv. vagos pievoje būtų skirta įvairiai (rekreacinei, sportinei, renginių) veiklai gamtoje;

Išlaikomi buv. vagos gabaritai taip pat didesnių potvynių metu leidžia upės slėnyje natūraliai susiklosčiusiu būdu pasiskirstyti vandeniui. Didžiausių potvynių metu (1% tikimybė) buv. vaga momentiskai patvinkta – tai kartu harmonizuoja upės judėjimo ir tilto atramų apsaugos abiejuose krantuose dinamiką – upei leidžiama „kvėpuoti“.

Proskynos buvusios vagos liestinėse su Nerimi siūlomos proskynos atveria vaizdus iš pievos į upės baseiną, o salos šiaurinėje pusėje formuotą vizualinį ryšį su buv. Jėzuitų Rūmų kompleksu – dab. Botanikos sodas.

Šiaurinė vagos proskyna - tai ikoniškas kadras gerai, matomas ne tik Lietuvoje pagarsėjusiame XIX a. Jonas Kazimieras Vilčinskis išleistame LDK architektūros ir dailės paminklų, pilių ir rūmų vaizdų „**Vilniaus albume**“ („**Album de Wilna**“). Jame tarp svarbiausių miesto

architektūros paminklų pavaizduoti Jėzuitų rūmai su pirmame plane charakteringai matoma Užvingio sala bei buv. protakos vaga (dab. siūlomas Užvingio salos parkas).

Medžiai Vingio parke maksimaliai - saugomi. Medžiai kertami tik minimalios tilto atramos vietoje bei prieigų skvero - sankryžos teritorijoje (joje būtų sodinami pavieniai nauji medžiai akcentuojantys tilto prieigų skverą).

Medžiai Užvingio saloje - prieš keičiant reljefą būtų identifikuojami vertingiausi medžiai, kurie būtų laikinai pašalinti kartu su pošaknio gruntu, bei persodinti naujai suformuotame salos reljefe. Naujai suformuotos salos medynas būtų suformuotas iš persodintų vertingųjų esamų medžių bei naujų papildomų medžių, artikuliuojančių jos perimetrą bei naują takų sistemą. Medžių kiekis būtų retinamas taip pat formuojant praėjimus bei funkcionalias erdves rekreacijai bei proskynas panoraminei apžvalgai. Sumoje didinant suvokiamą salos plotą (dabar ji identifikuojama ir esamo medžių sažalyno) iki istorinio perimetro bendras medžių kiekis Užvingio salos parke būtų didesnis nei esamas.

Buv. protakos pievoje medžiai nenumatomi - jos liestinėse ties Nerimi, respektuojant buvusios vagos erdvę, numatomos tikslingos proskynos, atveriant vaizdus iš pievos į upę bei buv. Jėzuitų rūmų kompleksą.

Architektūriniai sprendiniai

Tilto prieigų išdvišakėjimas – padrėžia abiejų tilto pusių sankryžas (1) link Lazdynų ir (2) link Litekso, (3) dešiniajame krante, taip pat link Savanorių pr. ir Velgos bei (4) link Estrados ir Vingio parko epicentro kairiajame krante.

Tilto centras išplatėja sustoti panoraminei apžvalgai tiek dviratininkams, tiek pėstiesiems. Centre išplatėjusi forma padeda sukurti dvi terasas: A - sėdimąją terasą prie pėsčiųjų tako, su vaizdu link Neries aukštupio, B - terasą tilto centre skirtą stabtelti važiuojant dviračiu su vaizdu link Neries žemupio.

Išilginiame pjūvyje tiltas ploniausias tilto galuose, bei subtiliai išplatėja jo centre, tokiu būdu pabrėžiamas upės centras bei siekiama minimalios tilto išvaizdos abiejuose žaliuose Neries krantuose.

Skersinis pjūvis - laiptuoto trikampio profilis - to pasekmėje šoniniai tilto fasadai šešėliuoti - pabrėžiama viršutinės plokštumos briauna, bei vizualiai išlengvėja formos įspūdis.

Tilto nuolydis tolygus bendras viso tilto atkarpoje: nuo 102.00 altitudės Vingio parke iki 93.50 altitudės Užvingio salos parke.

Apatinis tilto fasadas linijinio laiptuoto charakterio - tai tiltą optiškai skaido (jis atrodo elegantiškas ir lengvas, susmulkinto mastelio), bei pabrėžiama lengvai išlinkusi nuo centro į kraštus bendra minimalistinė tilto forma, kontrasto principu ir ritmu ženkliai išsiskirianti iš aplinkos.

Tilto denis dėl nuolydžio link salos bus suvokiamas kaip „penktasis fasadas“ (iš aukštesnių dešiniojo kranto terasų bei nuo tilto prieigų saloje). Šį fasado vaizdinį kompoziciškai formuoja išryškintų tilto zonų piešinys - pėsčiųjų ir dviračių takai, sėdimoji terasa, dviračių terasa, bei išsišakoję tilto prieigos. Tokiu būdu formuojamas ikoniškas Vingio parko tilto - vartų vaizdinys iš salos pusės su kampuotai vingiuojančiais takais bei vizualiai suvokiama rekreacine panoramine vieša erdve bei akcentuota sėdimoji terasa jo epicentre.

Tilto atramos statomos virš užliejamos altitudės, istrižos, tamsaus atspalvio. Dvi išsišakojimą pratęsiančios atramos rakursuose nuo krantų bendrame tilto siluete bus harmoningai suvokiamos kartu su pakrantės medžių šakų kuriama grafika. Jos tektoniškai įsijungia į laiptuoto profilio tilto apatinį fasadą.

Įėjimai ant tilto pabrėžiami tilto konstrukcijos išsišakojimu į dvi dalis, pabrėžiant dviračių ir pėsčiųjų takus. Tilto centrinėje perspektyvoje iš prieigų erdvės atsiveria pakrantės šlaitas bei Neries vanduo.

Tilto takų plotis optimalus pagal techninę užduotį.

Terasos papildo tilto plotį erdve sustoti - plačiausia tilto centre bei tolygiai siaurėjanti link tilto pradžios. Pėstiesiems skirta sėdimoji terasa, dviratininkams – stovimoji terasa sustoti. Iš abiejų terasų atsiskleidžia unikalūs Neries aukštupio ir žemupio vaizdai.

Barjeras tarp pėsčiųjų ir dviratininkų formuojamas iš sėdimosios terasos nugarinės atbrailos bei tilto prieigų išsišakojimo.

Universalus dizainas: panoraminės terasos sustoti pailsėti tiek dviratininkams, tiek pėstiesiems palengvina tilto distancijos įveikimą. Visoje teritorijoje užtikrinamas patogus nominalus judėjimas visiems visuomenės nariams.

Elementai:

Apšvietimas planuojamas iš suolo - barjero konstrukcijos, apšviečiant tilto denį. Tokiu būdu kuriama vakarinės panoramos apžvalga be šviesos šaltinių galinčių ją užstoti. Dvišakės tilto prieigų konstrukcijos apšviečiamos iš krantuose įrengiamų šviestuvų.

Turėklai maksimaliai skaidrūs - atveriantys aplinkinius vaizdus. Turėklų konstrukcija grūdinto stiklo lakštai bei ant jų tvirtinamas patogus malonus liestis medinio profilio turėklo ranktūris.

Tilto dangos:

Pėsčiųjų takas – pvc, medis;

Dviračių takas – asfaltas su granito granulėmis;

Sėdimoji terasa – bortas pigmentuotas aukštos kokybės plonasienis formuotas betonas, medis;

Dviračių terasa – pvc, medis;

Fasadas – atvira laikanti konstrukcija – metalinė sija dažyta metalizuotais šviesiai pilko atspalvio dažais.

Takų dangos parke:

Dviračių takas – asfaltas

Pėsčiųjų takas – atsižvelgiant į kontekstą: Saloje parkiniai žvirgždo takai (smukesni), bei asfalto su plonasienio betono profiliais pagrindiniuose takuose; Vingio parke asfaltas su betoniniai borteliais; Litekspo teritorijoje ir toliau – betoninė danga.

Prieigų ženklavimas ties išsišakojančia tilto dalimi aiškiai nurodo į dvi pėsčiųjų ir dviračių zonas ant grindinio paviršiaus. Numatomas reljefinis kelio ženklavimas akliems ant tilto tako bei pėsčiųjų tako jo prieigose.

Tiltų konstrukcijų sprendiniai:

Tilto architektūriniai - konstrukciniai sprendiniai parinkti tokie, kad darniai įsiliėtų į Vingio parko ir aplinkines teritorijas, praplėstų esamų teritorijų pritaikymo ir naudojimo galimybes, sukurtų papildomų viešųjų erdvių vilniečiams ir miesto svečiams. Parenkant laikančiųjų konstrukcijų ir pamatų sprendinius atsižvelgta į galimas realias ir palankias statybos technologijas bei griežtus aplinkosauginius reikalavimus vykdant statybos darbus, laivybos gabarito užtikrinimą pagrindinėje Neries upės vagoje ir pėsčiųjų ir dviratininkų takų infrastruktūrą abiejose upės pusėse.

7.1 Esamų teritorijų reljefas ir statybos technologija

Išraiškingas esamų teritorijų reljefas smarkiai įtakoja galimus konstrukcinius sprendinius atsižvelgiant į įgyvendinimo galimybes. Pakankamai statūs ir medžiais apaugę šlaitai (1:1.7 ir 18 m aukščio) Vingio parko pusėje reikalauja patikimų pamatų sprendinių, kurie perimtų būsimas apkrovas ir užtikrintų šlaitų stabilumą pašalinus medžius ir kelmus darbų metu. Reljefo peraukštėjimas nuo kairiojo į dešinįjį Neries krantą yra ~14.5 m (nuo ~102.5 m iki ~88.0 m altitudės).

Priimant konstrukcinius sprendimus buvo keliamas uždavinys minimizuoti medžių kirtimą parko teritorijoje. Siekiant apsaugoti apatinę šlaito dalį nuo kintamo vandens lygio ir upės tėkmės poveikių bei užtikrinti kuo mažesnę medžių kirtimą parko teritorijoje visais atvejais reikia įrengti laikiną tiltą arba kitos konstrukcijos sprendinį Neries upėje, kuriuo galima būtų privažiuoti į kairįjį krantą šalinti medžių, įrengti atramų pamatų ir stiprinti pakrantės šlaitus po tilto konstrukcijomis.

Parinkti tilto konstrukciniai sprendiniai leidžia išnaudoti laikino tilto įrengimo sąlygą ir pritaikyti laikiną tiltą ne vien privažiavimui bet ir tilto statybai, supaprastinant medžiagų logistiką ir technologinių statybos priemonių įgyvendinimą.

Tilto statybos darbus numatoma atlikti dviem pagrindiniais etapais:

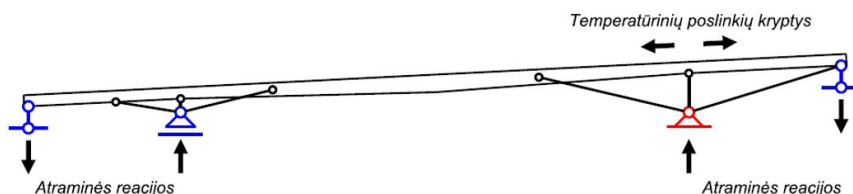
- I. Esamų teritorijų apsaugos ir pritaikymo statybvietei bei atramų įrengimo darbai. Šiame etape numatoma iškasti, apsaugoti ir paruošti persodinimui vertingus medžius patenkančius į statybvietės ir projekto įgyvendinimo teritorijas. Įrengti mechanizmų ir statybinės technikos privažiavimo kelius, laikinas konstrukcijas, atlikti tilto atramų statybos darbus.
- II. Plieninės tilto perdangos ir projektinės takų infrastruktūros, parko įrengimo darbai.

Šiame etape įrengus tilto perdangą atliekami projektinio parko buvusioje Neries saloje ir pėsčiųjų bei dviratininkų infrastruktūros įrengimo darbai, formuojamas landšaftas, atsodinami vertingi ir pasodinami nauji medžiai suplanuotose teritorijose. Sutvarkomi ir rekultivuojami statybvietės plotai.

Visus statybos darbus numatoma ir rekomenduojama išskaidyti į 2 metus, siekiant daryti minimalią įtaką lašišinių žuvų migracijai neršto metu.

7.2 Tilto konstrukcija

Neries upės krantus sujungti numatoma įrengiant šiuolaikiškos architektūrinės išvaizdos daugiaatramę plieninę sijinę perdangą su pasvirusiomis tarpinėmis atramomis į pamatus perduodančiomis pagrindines vertikalias apkrovas.

Bendras apytikslis tilto ilgis 171,9 m. Tilto plotis kintamas – 17 m galuose, 9 m ties upės pakrantėmis ir 14 m tilto centre. Išilginiai ir skersiniai einamosios dalies nuolydžiai numatomi atitinkamai 4-5 % ir 1-2 %. Tilto konstrukcija užtikrina 30 m pločio ir 5 m aukščio laivybos gabaritą nuo 88,0 m altitudės praktiškai visame Neries upės plotyje.

Tilto atraminių dalių aukštis parinktas atsižvelgiant į aukščiausio vandens lygio su 1% tikimybe horizontą (89,2 m). Atraminių dalių vietų padėtis parinkta atsižvelgiant į pakrantėse augančius medžių masyvus, kurie apsaugo atramines tilto dalis nuo tiesioginio ledo apkrovų poveikio.

Pagrindines sijinės perdangos konstrukcijas numatoma gaminti iš ortotropinio plieninio uždaro skerspjuvio. Tilto mastelis leidžia įrengti technines angas sijos viduje, kurios padeda kokybiškai prižiūrėti tilto konstrukcijas statybos ir eksploatacijos metu. Siekiant pagerinti tilto eksploataciją, lietaus vandenį nuo perdangos numatoma šalinti erdviais ir lengvai valomais nerūdijančio plieno latakais įrengiamais išorinių turėklų apačioje. Latakais vanduo nuo perdangos nuvedamas į dešiniame Neries krante numatomus vandens valymo įrenginius.

7.3 Tilto Techniniai - Ekonominiai rodikliai

Ilgis	171.9 m
Tarpatramis	105 m
Plotas	1620 kv.m

